

عنوان مقاله:

تحلیل ارتباط نئوتکتونیک و لرزه خیزی در زون بخاردن-قوچان

محل انتشار:

فصلنامه زمین شناسی اقتصادی، دوره 12، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

جواد بیگلری - گروه زمین شناسی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران

عباس کنگی - گروه زمین شناسی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران

عبدالرضا جعفریان - گروه زمین شناسی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران

خلاصه مقاله:

زون گسلی بخاردن-قوچان در قسمت مرکزی کمربند چینخورده-رورانده کپه داغ در شمالشرق ایران، در مجاورت مرز ایران و ترکمنستان قرار دارد. با آرایه ای از گسلهای فعال امتدادلغز راستگرد با روند شمالغرب-جنوبشرق بوده که پایانه انتهایی آنها خمیدگی پیدا کرده و به گسلهای کور متصل شده اند. تغییر سازوکار گسلها از امتدادلغز به معکوس همراه راندگی باعث افزایش استرس، کوتاه شدگی و گسلش راندگی در-خمیدگی انتهایی شده اند. ارتباط ساختاری این گسلها از طریق پهنه انتقالی راندگی مشکان که موتور محرکه اصلی گسلهای این زون-است، بهطور مداوم تحتتاثیر تنشهای نئوتکتونیک ناشی از همگرایی صفحه عربی نسبت به اوراسیا از زمان آخرین فاز کوه زایی آلپی - تاکنون بوده اند. بیشتر زمین لرزه های تاریخی و دستگاهی در اطراف سامانه های گسلی زون بخاردن-قوچان توزیع شده اند. نتایج بررسی لرزهخیزی این زون با استفاده از خرد زمین لرزه ها و محاسبه مقادیر مولفه های b لرزه خیزی، بعد فرکتالی و تهیه نقشه توزیع محلی تنش میتواند اطلاعاتی ارزشمند از توزیع تنش در پوسته زمین، سازوکار گسلها و تغییرات سامانه های گسلی در طول زمان و مکان احتمالی وقوع زلزله های آینده در اختیار قرار دهد. در نواحی فعال نئوتکتونیک مقدار تغییرات b-value کمتر از ۶/۰ است و بعد فرکتالی بین مقادیر صفر تا ۲ تغییر می کند.

کلمات کلیدی:

نئوتکتونیک، تنش گاه، لرزه خیزی، دوره بازگشت، زون بخاردن-قوچان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1185470>

